

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Æquo animo ferendas esse afflictiones. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

atque cum Christo in Deo: immo ipsa dilectio est mors nostra seculo, & quando in vita cum Deo. Si enim mors est ortis quando de corpore anima exit, erere, quomodo non est mors, quando de mundo amor noster exit? Vab' o lida est ergo ut mors dilectio. Quid ea validius, qua vincitur mundus?

O amor) Augustinus in libris Confessionum ad hunc modum Deum alloquitur: O amor qui semper ardes, & nunquam extingueris, charitas, Deus meus, accende me.

Æ quo animo ferendas esse afflictiones.

20.

Quid tibi, cum leta tot sorte peregeris annos,
Nunc animus, puls'a prosperitate, cadit?
Antib'i, cum mittat post prospera multa dolores,
Cum tibi post sudum nubila densa Deus,
Frangi animo, turpesque deceas geminare querelas,

S A C R A

Oraque cum molli dilaniare coma?

An nimio mentem luctu tenebrescere? mundus

Haud secus ac tibi lux, non Deus, antè fores,

con-

tim-

cau-

ren-

adm-

cita-

do-

ait

nup-

rosi-

ama-

que-

S C H O I L A.

Epi. 83. Quid tibi) Vir cordate, inquit
bat Augustinus ad Crisostomum.
Nunquid aut totum bonum
in iis rebus erat, quas nunc vi-
ris amittere , aut tam magnum
bonum illic deputabas , vt
subtracto tenebrescat mens
mia tristitia, quasi lumen eius
Deus, sed terra sit. Et Paulo in
Iustus: Erige animū, frater in Chri-
sto charissime , Deus non
non perit à suis , nec per
suos. Vult , autem moneren-
quām sint hęc fragilia & ince-
quæ nimis diligunt homines, Quia
soluamus ab eis vinculum cu-
ditatis, per quod implicatos
trahunt: & totum amorem
strum consuefaciamus in eu-

A

cum

Se

Co

Flan-

Si

conferre, in quo nulla damna
timeamus. Quin etiam alio loco
causam hanc affert, cur Deus ter-
renis felicitatibus amaritudine
admisceat, nempe ut aliam feli-
citatem quæramus, cuius dulce-
do minimè fallax sit. Idem etiam
ait Gregorius Papa in homilia
nuptiarum. Præclarè itaque O-
rosius: Nihil perdidi, ubi nihil
amaui: totumque habeo, quādo
quem diligo mecum est.

*serm. 28.
de verbis
Domini.*

*Lib. 5.
cap. 2.*

Mortis cogitatione pec- cata vitari.

21.

AN cupis aduersus scelerum fædissima quæque
Vulnera per facilem dem tibi promptus opem?
Cum t' turpe aliquid tentat fac illico mentis
Sese mors oculis offerat atra tua.
Quisquis enim horrendum Christi cū morte tribunal
Cogitat, hic omnis criminis hostis erit.
Flante velut valido nubes aquilone fugantur:
Sic meditata scelus mors procul omnia fugat.

SCHOLIA.

d